

κατορθώματα όπου έκαιμαν, και όποιο; του διηγήθη τὸ πλέον θαυμαστόν, θά γείνη σύζυγός σου και διάδοχός μου. Ἄμα αποκαλυφθῇ ὁ κλέπτης, θά τὸν ἀπαΐσης ἐσὺ ἀπὸ τὸ χέρι και τοιουτοτρόπως δὲν θά ἡμπορέσῃ νά μου διαφύγῃ.

»Ἡ πριγκίπισσα κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ πατρὸς της ἐστολίσθη μὲ τὰ λαμπρότερα της φορέματα και ἐστάθη εἰς τὸ παράθυρόν της, ὅπου ὅλοι οἱ νέοι τοῦ βασιλείου ἐπέρασαν ἀπ' ἐμπροστά της και τῆς διηγήθησαν τὰ κατορθώματά των. Μέσα εἰς αὐτοὺς ἦτο και ὁ κλέπτης, ὁ ὁποῖος ἐδιηγήθη τολμηρῶς πῶς ἀνέκτησε τὸ σῶμα τοῦ ἀδελφοῦ του και ἡ ἱστορία του ἦτο ἡ πλέον θαυμαστή ἀπὸ ὅλας. Τότε ἡ πριγκίπισσα ἄπλωσε τὸ χέρι και ἔπιασε τὸ χέρι ἐκείνου. Ἀλλὰ τί περίεργον! ἐνῶ τὸν ἐβαστοῦσεν, ἐκείνος ἔφυγε μὲ τὴν μεγαλειτέραν εὐκολίαν. Ἦτο ψεύτικο χέρι, τὸ ὁποῖον ἔρεβεν ἀποκάτω ἀπὸ τὸν μανδύαν του προβλέπων τὴν τοιαύτην λύσιν, και τὸ ὁποῖον ἄφρισε μέσα στὰ χέρια τῆς πριγκίπισσας. Διέφυγε λοιπὸν τὴν τιμωρίαν.

»Ὁ βασιλεὺς τόσον ἐθαύμασε διὰ τὴν ἐπιτηδεύτητα, τὸ θάρρος και τὴν ἀγχίνειν τοῦ νέου, ὥστε τοῦ ἔδωσε τὴν θυγατέρα του διὰ σύζυγον και τὸν ἔκαμε διάδοχόν του.»

— Πολὺ εὐμορφὴ ἱστορία! εἶπεν ἡ Αἰκατερίνη. Δὲν ἐννοῶ ὅμως καλὰ διατί ὁ κλέπτης εἶχεν ἀνάγκην νά φέρῃ αὐτὸ τὸ ψεύτικο χέρι και πῶς ἠδυνήθη νά σωθῇ μὲ αὐτὸ τὸ μέσον.

— Πολλὰ ζητεῖς!... εἶπεν ἡ Λεϊλά γελῶσα. Κύτταξε πῶς ὁ Χασάν ἀρκεῖται εἰς τὴν διήγησιν, ὅποῖαν μᾶς τὴν διεβίβασεν ἡ παράδοσις..

Μέρος τῆς νυκτὸς διήλθον οὕτω μὲ τὴν διήγησιν παραμυθίων ἀναμένονσαι τὴν ἐπάνοδον τοῦ Γκουσά-Νισίν και τοῦ Μαυρικίου. Ἐν τοσοῦτω, ἐπειδὴ δὲν ἐπανήρχοντο οὗτοι, ἐδέησε κατὰ τὴν προῆλιν αἱ δύο νεάνιδες ν' ἀναπαυθῶσιν ὀλίγον. Κατὰ τὴν ἀναχώρησίν των οἱ ἐρευνηταὶ εἶπον ὅτι ἦτο ἐνδεχόμενον νά μὴ ἐπιστρέψωσι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, μὲ ὅλην δὲ τὴν κρυφίαν ἀνησυχίαν τὴν πιέζουσαν τὴν καρδίαν της ἡ Αἰκατερίνη προτεποιήθη νά μὴ φανῇ τεταραγμένη.

— Ὅθι εὗρον ἔχνος τι ἡ ὁδὸν ἐνδιαφέρονταν, εἶπε πρὸς τὴν Λεϊλάν, και ἐπειδὴ ὁ τρελλὸς ἐκεῖνος Γαργαρίδης ἔκρινε καλὸν νά προμηθευθῇ μὲ τόσα τρόφιμα, ὥς νά ἐπρόκειτο περὶ πολιορκίας, ἔκριναν περιττὸν νά ἐπανέλθωσιν.

— Ἀλλῶς τε, προσέθηκεν ἡ Λεϊλά, θά ἦτο ἀπερισκεψία νά ἐξέλθουν ἐν πληρῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ τοῦ Γκούλ-Ἐκ, και ἄφου δὲν ἐπανήλθον ἔως τῶρα, δὲν πρέπει νά τοὺς περιμένωμεν πρὸ τῆς ἐσπέρας.

Ἡ ἡμέρα παρήλθε νωθρῶς. Εὐθὺς ὡς ἐπῆλθε τὸ σκότος τῆς νυκτὸς, ὁ Χασάν ἐπέμνη ἵνα περαιοτήρησεν κατ' ὁδόν, και αἱ νεάνιδες προτεπήθησαν νά λησμονήσωσι τὴν ἀνησυχίαν των περὶ

σκευάζονται δεῖπνον διὰ τοὺς ἐρευνητάς. Οὗτοι ὅμως δὲν ἐφάνησαν.

Και ἡ δευτέρα νύξ παρήλθεν ἐπὶ ματαίῳ. Τὴν ἐπομένην πρωῒαν ὅμως ἡ ἀνησυχία τῆς Αἰκατερίνης εἶχε φθάσει εἰς τὸ ἔπακρον.

Ἐπαταί συνέχεια

X.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Παρά τῆς διευθύνσεως τῆς «Ἑστίας» ζητῶ τὴν χάριν νά μου παραχωρῇ μίαν γωνίαν τοῦ φύλλου ἐνίοτε, ὅπως δημοσιεύω πράγματα ἰδιαιτέρως ὅλως ἐνδιαφέροντα τὸ φύλλον μας και τὸν κύκλον τῶν ἀναγνωστριῶν τῆς «Ἑστίας», ὅστις εἶνε τόσον εὐρύς. Νομίζω δὲ ὅτι κάμνω καλὴν ἀρχὴν σταχυολογούσά τινα ἐκ τοῦ χαριστάτου και σοφωτάτου ἅμα βιβλίου τῆς πολυπείρου Βαρωνίδος Στάφφ Le Cabinet de toilette, ὅπερ χθὲς νωπότατον ἔλαβον.

ΣΥΓΧΩΡΗΜΕΝΗ ΦΙΛΑΡΕΣΚΕΙΑ

Ἡ γυνή, διὰ νά προτελκῇ εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν τὸν σύζυγον και πατέρα τῶν τέκνων της δὲν ἀρκεῖ ὅτι εἶνε σύνευνος καλὴ και μήτηρ καλὴ· πρέπει νά εἶνε προσέτι ἀρεστή, εὐμορφος και δύνανται νά τὸ κατορθώσῃ χωρὶς πολλὸν κόπον.

Ἄς ἐκλέγῃ και διὰ τὴν κατ' οἶκον περιβολὴν χρωματισμοὺς ἀρμόζοντας πρὸς τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου και τῆς κόμης, ἃς μὴ ἀμελῇ τὴν ἀνετον, ἀλλὰ και κομψὴν ὑπόδησιν, ἃς φορῇ ἐνίοτε ἔνδυμα μὲ χειρίδης πλατεῖας, αἵτινες δὲν ἀποκρύπτουσι βραχίονα λευκόν, τορευτὸν και ἀγαθὸν στρογγύλον, ἃς ἐπιδεικνύῃ τὸ λυγρὸν της σῶμα σπρίγγουσα διὰ ζώνης τὴν ὁσφύν, ἀντὶ νά ἔχῃ πλατὺ και κρεμαστὸν τὸ περικόρμιον, ἃς κτενίζῃ τὴν κόμην κατὰ τρόπον ἀνεπιτήδευτον και προσδίδοντα εἰς τὴν ὅλην ὄψιν αὐτῆς ἔκφρασιν γλυκυτέραν.

Ἀντὶ ὅλων τούτων τί πράττουσι συνήθως αἱ γυναῖκες! Ἐνῶ λατρεύουν τοὺς ἄνδρας των, δὲν συλλογίζονται πῶς ν' ἀρέσουν εἰς αὐτοὺς. Φοροῦσι κατ' οἶκον χρώματα στικτερά, γεροντικά, ἄψυχα, ἀφαιρουντα πᾶσαν ἔκφρασιν ἀπὸ τῆς μορφῆς, ἐξουδετεροῦντα πᾶσαν χάριν τοῦ παραστήματος. Σίρουν ἐνίοτε τοὺς πόδας ἐντὸς ἐμβάδων χονδροειδεστάτων. Καλύπτουσι τοὺς βραχίονας μετρίως παλάμης. Περιβάλλονται ἐσθῆτας πλατεῖς ὡς σακκία. Καρφύλλουν δύο πλεξίδας εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς ὅπως ὅπως..

Καὶ ὅμως ἡ κατ' οἶκον φιλαρέσκεια εἶνε συγχωρημένη ἐν μέτρῳ τινί· ἔχει μάλιστα καθήκον ἡ γυνὴ νά παρουσιάζεται ὅσον δύνανται φιλοκαλώτερον στολισμένη εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείνου, ὅστις εἶνε ὁ ἀχώριστος της ζωῆς της σύντροφος. Ὅθι τὴν ἀγαπᾷ τότε καλῆτερον, περισσότερον, διακρίστετερον. Ἐνῶ ἂν ἀροπλισθῇ, ἂν ἀμειλήσῃ ὅλα της τὰ θέληγτρα τὰ προσωπικά, ὅσον και ἂν προσπαθῇ νά καταστήσῃ ἄνετον και εὐχάριστον τὴν οἰκογενειακὴν ζωὴν τοῦ ἀνδρός, εἶνε κίνδυνος

νος μήπως δελεασθῇ οὗτος ὑπὸ ἄλλης γυναικὸς ἐπιτηδειότερας. Δυνατὸν καὶ νὰ μείνῃ πιστὸς εἰς τὴν σύζυγόν του, ἀλλὰ θὰ τὸν κρατῇ τὸ καθήκον μόνον, ἐνῷ πρέπει νὰ τὸν κρατῇ τὸ καθήκον καὶ τὸ θέλημα. Ἡ γυνὴ πρέπει νὰ θέλῃ τὸν ἄνδρα της, νὰ φαίνεται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐδεμιᾶς ἄλλης ὑπολειπομένη ὡς πρὸς τὴν χάριν. Ἀλλὰ γυναικες ξέναι ἴσως θὰ εἶνε εὐμορφότεραι· ἀδιάφορον, αὐτὴ δύναται δι' ὀλίγης φροντίδος καὶ ἐπιμελείας κατὰ τὴν περιβολὴν αὐτῆς καὶ τὸν στολισμὸν νὰ ἀφήσῃ εἰς τὸν ἄνδρα της τὴν σύγκρισιν ἀκινδύνως.

Γυνὴ ἀμελοῦσα ὅλως ἐαυτὴν κατ' οἶκον, ἀκτένιστος, σύρουσα ῥάκη καὶ ῥύπους προστόχου ἐσθῆτος, δὲν ἔχει ἀσφαλῆ τὴν εὐτυχίαν τοῦ μέλλοντος καὶ ἂν προσωρινῶς φαίνεται εὐδαίμων.

Ἀλλὰ διὰ τίνα λοιπὸν πρέπει νὰ καταβάλλῃ ἡ γυνὴ πᾶσαν μέριμναν, ὅπως ἀναδείξῃ καὶ διατηρήσῃ τὴν χάριν καὶ καλλονὴν αὐτῆς; Δι' ὅλον τὸν ξένον, τὸν ἀδιάφορον κόσμον καὶ διὰ τὸν ἄνδρα της ὅχι; Ἐξω τοῦ οἴκου ἢ ἐν τῷ οἴκῳ καθ' ἡμέρας ἐορτῆς καὶ ὑποδοχῆς ὅλη ἡ ἑξαψὶς τῆς φιλαρεσκείας, καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἡρέμου, τῆς εὐτυχοῦς οἰκογενειακῆς ζωῆς τίποτε; Τότε τὸ χειρότερον κτένισμα, τότε τὸ παλαιότερον φόρεμα, τότε τὸ πλατύτερον ὑπόδημα; Ὅχι, ὅχι!

Ἡ κατ' οἶκον φιλαρέσκεια εἶνε ὅχι μόνον συχωρημένη ἀλλὰ καὶ ὑποχρεωτική.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΑΛΗΘΙΝΟΥ

ΕΞ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΝ

ΕΚ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ

Ἀγγλὶς συγγραφεὺς, ἡ κυρία Μῶδ "Ανδρους, γράφει ἐν τῷ *Κήρυκι τῆς Νέας Γόρκης*:

Ἡ περιεργότερα ὁμιλία, τὴν ὁποίαν συνήψα ποτε πρὸς περιηγητὴν ξένων τόπων, εἶνε πρόσφατος τις συνδιάλεξις μετὰ τῆς μίς Ῥόβερτς περὶ Περσίας. Ἡ κυρία αὕτη ἀπηλθεν ὡς ἱεραπόστολος εἰς τὴν χώραν τῶν Μάγων πρὸ τινων ἐτῶν καὶ ἔζησεν ἐν στενῇ συναφείᾳ μετὰ τοῦ λαοῦ ἐκεῖνου ἐπὶ δύο ἔτη. Φυσικῶς δὲ τῷ λόγῳ ἐπανηλθεν ἐκεῖθεν πλήρης πολυτίμων πληροφοριῶν. Ὁ λόγος ταχέως ἤλθεν εἰς τὰ περὶ τοῦ Σάχη, καὶ ἀνούστατα ὅτι τρέφει εἴκοσι συζύγους, ἐκ περιεργείας ἠρώτησα, ἂν ἔχῃ προτίμησιν τινα διὰ μίαν τῶν συζύγων καὶ πῶς αὕτη ὀνομάζεται.

— Ἀληθινὰ ἐλησμόνησα τ' ὄνομά της, ἀπήντησεν ἡ μίς Ῥόβερτς. Δὲν εἶνε νόμιμος σύζυγος. Εἶνε πολὺ παχεῖα καὶ οὐδὲν εὐεϊδής. Εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ἡ γυνὴ θαυμάζεται καὶ ἐκτιμᾶται διὰ τὸ πάχος, οὐχὶ διὰ τὸ κάλλος της. Εἶχα τὸν προνόμιον νὰ ἴδω τὴν ἐνδοσυμένην τοῦ χαρμίου ἐφ' ἅπασι, ὅταν ἠσθένησε καὶ μετεκάλεσε παρ' ἐαυτῇ τὴν ἰατρὸν τῆς ἡμετέρας ἀποστολῆς, τὴν διδάκτορα Μαίρην Βράδφορντ. Ὑπῆγα μαζί της. Ὁ θάλαμος ὅπου εἰσῆλθομεν ἦτο πολυτελὴς καὶ πλουσίως ἡντρεπισμένος. Ἡ ἔνοικος ἦτο ἐπίσης πολυτελὴς καὶ

πλουσίως ἐνδεδυμένη. Ἡ ἀμφίεσις τῶν γυναικῶν τούτων, ὅταν οἰκουρῶσιν, εἶνε τότεν θεατρικὴ, ὥστε ἀδύνατον νὰ τὴν περιγράψῃ τις λεπτομερῶς. Ὁ λαϊκὸς ἦτο γυμνὸς καὶ κατὰφορτος ἐκ κοσμημάτων· κοσμήματα δὲ εἶχε καὶ εἰς τὰς κνήμας καὶ εἰς τοὺς πόδας της. Περὶ τὴν κεφαλὴν λευκὸν στρόφιον ἐκ λεπτοτάτου λειοσπρινοῦ. Ἐπὶ τῶν τοίχων γύρω ἦσαν ἀνῆρτημένα εἰκόνες τινὲς χορευτριῶν τοῦ μπαλλέτου, ἐνθύμια τῆς ἀνὰ τὴν Εὐρώπην περιηγήσεως τοῦ Σάχη.

Ἡ περιγραφή ἦτο ὑπεραρκούσα δι' ἐμέ, καὶ διέκοψα τὴν περισπούδαστον διήγησιν δι' ἐγκαρδίου γέλωτος. Ἠρώτησα ἀκολούθως ἂν αἱ πολλαὶ αὗται ἐνὸς ἀνδρὸς σύζυγοι συζῶσιν ἐν ἁρμονίᾳ.

— Ναί, ζῶσιν εὐτυχεῖς ὅσον δὲν δύνασαι νὰ ὑποθέσῃς, εἶπεν ἡ φίλη μου. Ἐκάστη τῶν γυναικῶν ἔχει τὸ ἰδιαιτέρον αὐτῆς δωμάτιον καὶ δὲν εὐρίσκουσι πολλὰς ἀφορμὰς ἐρίδων. Ὅταν ἀνὴρ τις νυμφευθῇ, λαμβάνει τὴν γυναῖκά του εἰς τὸν πατρικὸν αὐτοῦ οἶκον, καὶ εἶνε ἀπαράβατος νόμος ἐν Περσίᾳ ὅτι ἡ σύζυγος οὐδέποτε θὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὴν πενθεράν της, μέχρις οὗ καὶ αὐτὴ ἀποκτήσῃ υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ πρὸς γάμον. Τοῦτο φαίνεται ἄτοπον, καὶ ὅμως εἶνε συνετὸς νόμος, διότι φαντάσου οἰκίαν μὲ εἴκοσι συζύγους, ὅλας διαπληκτιζομένας πρὸς τὴν πτωχὴν πενθεράν!

— Διχογνωμοῦσί ποτε μὲ τοὺς συζύγους των; ἠρώτησα ἐγώ.

— Ἐν γένει ὁ σύζυγος ζητεῖ ἀφορμὴν πρὸς ἔριδα, μοὶ εἶπεν. Ὁ Πέρσης δύναται νὰ διαζευχθῇ τὴν γυναῖκά του ἐκ τῆς ἐλαχίστης ἀφορμῆς. Ἄν δὲν τοῦ ἐμαγείρευσε καλῶς τὸ δεῖπνον, ἐκεῖνος λέγει ἡσύχως: «Σὲ χωρίζω. Πήγαινε εἰς τοὺς γονεῖς σου.» Δύναται νὰ τὴν ἀποπέμψῃ καὶ νὰ τὴν ἀναλάβῃ τετράκις, καὶ εἶτα, ἂν καὶ πέμπτον τὴν ἀποπέμψῃ, ὁφείλει αὕτη ν' ἀπέλθῃ καὶ νὰ ὑπανδρευθῇ ἄλλον, ὃν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ, ἐὰν ὁ πρῶτος σύζυγος μετὰμεληθῇ καὶ θέλῃ νὰ τὴν ἀναλάβῃ.

— Αὐτὸς ὁ περὶ διαζυγίου νόμος, παρετήρησα ἐγώ, θὰ εἶνε πολὺ βαρὺς διὰ τὰς ἐχούσας τέκνα μητέρας.

— Ὅχι, εἶπε, γυνὴ πολύτεκνος σπανίως ἀποπέμπεται. Ὁ ἀνὴρ οὐδέποτε χωρίζει τὴν γυναῖκά του, ἐνὸς αὕτη τεκνοποιεῖ, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ὑψίστη φιλοδοξία τῆς Περσίδος γυναικὸς εἶνε τὸ ν' ἀποκτήσῃ τέκνον.

— Ὁ πληθυσμὸς θ' αὐξάνῃ ταχέως μὲ τοιοῦτους θεσμούς, εἶπον καὶ ἐγώ.

— Ὅχι, ἡ θνησιμότης τῶν παιδιῶν εἶνε μεγίστη. Δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ὅτι γυναῖκες τοιοῦτον κατάκλειστον καὶ νοσηρὸν διάγουσαι βίον δὲν εἶνε ἀρκετὰ ἰσχυραί, ὥστε νὰ εἶνε ὑγιεῖς μητέρες, ὅθεν τὰ ἡμίση τῶν τέκνων τῆς εὐπόρου τάξεως ἀποθνήσκουσιν εἰς τὸ λίκνον. Αἱ πτωχότεραι γυναῖκες πάλιν ἐκθέτουσι τὰ βρέφη των εἰς χειμῶνα ἱκανὸν νὰ φανεύσῃ ἰσχυροὺς ἄνδρας. Ὅλη ἡ Περσία καθάιρεται καὶ καλλιεργεῖται διὰ καταρδεύσεως καὶ ὑπάρχει ρεῦμα καθαροῦ ὕδατος ρέοντος διὰ τῶν ὁδῶν. Οἱ χειμῶνες εἶνε ψυχρότατοι, πολλάκις δὲ εἶδα ἐργατικὰς γυναῖκας νὰ θραύωσι τὸν πά-